

C-409/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. június 21.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Apelativen sad Sofia (szófiaii fellebbviteli bíróság, Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. június 9.

Az elsőfokú eljárás felperese:

UA

Az elsőfokú eljárás alperese:

EUROBANK BULGARIA AD

Az alapeljárás tárgya

Az elsőfokú bíróság azon ítéletével szemben a fellebbviteli bírósághoz benyújtott jogorvoslat, amely helyt adott a bankkal szemben 1) a bankszámlán található pénzüsszeggel kapcsolatos nem engedélyezett fizetési műveletekkel érintett összegek együttes értékeként 982 000 euró, 2) a szerződéses kötelezettség szándékos megszegése miatt elszenvedett vagyoni kár megtérítéseként 1182,40 euró, valamint 3) 74 521 euró összegű törvényes késedelmi kamat megfizetésére irányuló keresetnek.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

Az EUMSZ 267. cikk alapján előterjesztett, a 2007/64/EK irányelv 4. cikke 59. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. pontjának és 4. cikke 23. pontjának értelmezése iránti kérelem.

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A [belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv] 4. cikkének 23. pontja értelmében vett fizetési eszköznek minősül-e az a meghatalmazás, amelynek alapján a meghatalmazott a fizető fél nevében fizetési megbízás útján vagyon felett rendelkezik?
2. Az irányelv 4. cikkének az 59. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. pontja értelmében mind a fizetési eszköz, mind a fizetési művelet tekintetében a hitelesítési eljárás részét képezi-e a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről szóló, 1961. évi hágai egyezmény (kihirdette: 1973. évi 11. törvényerejű rendelet) alapján az illetékes külföldi hatóság által kiállított apostille?
3. Ha a fizetési eszköz (ideértve azt a fizetési eszközt is, amely harmadik személyt jogosít fel arra, hogy a fizető fél nevében rendelkezzen) formai (külső) szempontból megfelelő, megállapíthatja-e a nemzeti bíróság, hogy a fizetési műveletet engedélyezték, azaz a fizető fél jóváhagyását adta a fizetési művelet teljesítéséhez?

Nemzetközi jogi rendelkezések

A külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről szóló egyezmény (aláírva Hágában, 1961. október 5-én) - 2. cikk

Uniói jogi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv) – a (1) és (60) preambulumbekkezdés, a 4. cikk 19. és 23. pontja, valamint a 54., 59. és 86. cikk.

A Bíróság 2021. szeptember 2-i CRCAM-ítélete, C-337/20, EU:C:2018:671.

A nemzeti jog előírásai

Grazhdanski protsesualen kodeks (polgári perrendtartás) – 591. cikk (1) bekezdése, 596. cikk.

Zakon zadalzheniata i dogovorite (a kötelezettségekről és szerződésekről szóló törvény, a továbbiakban: ZZD) - 75. cikk, 79. cikk (1) bekezdése, 82. és 86. cikk

„75. cikk [...]

(2) Az adós akkor mentesül a kötelezettség alól, ha jóhiszeműen teljesített egy kötelezettséget egy olyan személlyel szemben, aki egyértelműen jogosultnak tűnik a teljesítés elfogadására. [...]

2009. évi Zakon za platezhnite usluzhi i platezhnite sistemi (a pénzforgalmi szolgáltatásokról és fizetési rendszerekről szóló törvény) (2018. március 6-ával hatályon kívül helyezve, a jelen esetben azonban alkalmazandó) – az 51. cikk (1) és (2) bekezdése, az 56. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint az 57. és 58. cikk

„57. cikk (1) Nem engedélyezett fizetési művelet esetében a pénzforgalmi szolgáltató haladéktalanul megtéríti a fizető fél részére a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és szükség esetén helyreállítja a fizető fél fizetési számláját abba az állapotba, amelyben az lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor.”

Targovski zakon (a kereskedelemről szóló törvény) – 422. cikk (3) bekezdése

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2017. november 22-én UA (az elsőfokú eljárás felperese, a továbbiakban: felperes) mint betétes (megbízó) és az Eurobank EFG Bulgaria AD (az elsőfokú eljárás alperese, a továbbiakban: bank) mint letétkezelő (megbízott) Szófiában folyószámla-szerződést kötött. A szerződésben a bank kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperes nevére határozatlan időre szóló euró folyószámlát nyit és vezet annak érdekében, hogy pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtson számára.
- 2 A felperes a befektetési projektjeivel kapcsolatban összesen 999 860 eurót utalt át a számlára.
- 3 A felperes 2018. február 6-án felkereste a bankot, hogy a számláján lévő összeggel banki ügyletet hajtson végre, azonban a bank munkavállalója közölte vele, hogy a számlájának egyenlege mindössze 16 000 euró.
- 4 A felperes emiatt megdöbbenésének adott hangot. Azt követően, hogy magyarázatot követelt, a munkavállaló átadta neki a 2017. november 22-i számlanyitástól 2018. február 6-ig terjedő időszak bankszámlamozgásait tartalmazó bankszámlakivonatot.
- 5 A bankszámlakivonat alapján a felperes megállapította, hogy egy számára ismeretlen, MK nevű személy a számlatulajdonos érvényes meghatalmazása nélkül, mivel a számlatulajdonos nem adott neki semmilyen meghatalmazást, hat

különálló átutalási megbízással – összesen 982 000 euró összegben – rendelkezett a számlán található összeggel.

- 6 A bank munkavállalója elmagyarázta a felperesnek, hogy ezeket az egyoldalú rendelkezésen alapuló jogügyleteket MK végezte el, aki a banknál a felperes meghatalmazottjának adta ki magát, és bemutatott egy olasz közjegyző (a továbbiakban: közjegyző) által hitelesített, 2017. december 1-jei meghatalmazást.
- 7 A felperes azt állítja, hogy a neki bemutatott „meghatalmazás” nem tartalmazza a meghatalmazó aláírását, ezért 1) 2018. március 6-án jelentette a banknál a pénzével való jogellenes rendelkezést, és követelte az összeg visszatérítését, 2) 2018. március 8-án elküldte a bejelentés másolatát a Bolgár Köztársaság központi bankjának, és 3) írásban megkereste a közjegyzőt.
- 8 A közjegyző azt válaszolta neki, hogy ő nem készített és nem hitelesített olyan meghatalmazást, amellyel a felperes felhatalmazta volna MK-t, a meghatalmazás minden bizonnyal „hamisítvány”, és erről a bank 2018. február 20-i megkeresésére tájékoztatta a bankot.
- 9 A felperes 2019. február 4-én keresetet indított a bank ellen a Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság, Bulgária) előtt, amely a keresetnek 2021. május 13-i ítéletével helyt adott, és kötelezte a bankot, hogy a nem engedélyezett fizetési műveletek miatt térítsen meg a felperes részére 982 000 eurót, valamint fizessen részére vagyoni kártérítésként 1182,40 eurót, valamint 74 521 euró összegű kamatot.
- 10 A Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság) indokolásának egyik pontja szerint a bank felelősségére vonatkozó hatályos különös rendelkezések miatt a nem engedélyezett fizetési műveletek esetén a ZZD 75. cikkének (2) bekezdésében foglalt általános szabály nem alkalmazható, és ezért a bank felelőssége szempontjából irreleváns, hogy a megbízó felhatalmazását igazoló egyértelmű körülmények alapján fizetett-e (teljesítette-e a megbízást). Az érintett nem engedélyezett fizetési műveletekért főszabály szerint a bankot terheli a felelősség (a hatályon kívül helyezett 2009. évi pénzforgalmi szolgáltatásokról és fizetési rendszerekről szóló törvény 57. cikke), kivéve, ha e fizetési műveleteket a számlatulajdonos szándékos vagy súlyosan gondatlan eljárása miatt teljesítették, amely esetben részére a fizetési művelet összegét, annak mértékétől függetlenül, nem térítik vissza. A bíróság álláspontja szerint a bank nem hivatkozott a felperesnek a szóban forgó ügyletekkel ok-okozati összefüggésben álló magatartására, és nem is bizonyította azt.
- 11 A bank a kérdést előterjesztő bíróság előtt támadja a Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság) ítéletét.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 12 A felperes azzal érvel, hogy a bank munkavállalói figyelmetlenül és súlyosan gondatlanul jártak el, amikor megengedték, hogy meghatalmazással nem rendelkező személy rendelkezzen a bankszámlán tartott pénzeszközökkel. A banknak olyan meghatalmazást nyújtottak be, amely láthatóan nem volt megfelelő, és azt nem fogadhatta volna el megfelelő meghatalmazásként, mivel hiányzott egy lényeges követelmény, nevezetesen a „meghatalmazó” „aláírása”, ami miatt a banknak meg kellett volna tagadnia a szóban forgó hat banki ügylet teljesítését.
- 13 A bank elismeri, hogy a felperes 2017. november 22-én felkereste a bankfiókját. A beszélgetés során a bank munkavállalója úgy értette, hogy a felperes a megnyitandó folyószámlával való rendelkezése tekintetében meghatalmazottat kíván igénybe venni. Tekintettel a számla esetében várható nemzetközi tranzakciókra, és annak érdekében, hogy a felperes távolról is rendelkezhesen hozzáféréssel, és nyomon tudja követni a bankszámlamozgásokat, online banki szolgáltatásokat, SMS-értesítéseket és bankkártyát ajánlottak fel neki, azonban mindhármat visszautasította.
- 14 A bank nem vitatja a felperes számlájával kapcsolatban végzett banki műveletek tekintetében előadottakat, és előadja, hogy a felperes meghatalmazottja, MK 2017. december 15-én kereste fel először a bankfiókját. Ennek során MK átadta a bank munkavállalója részére a 2017. december 1-jei meghatalmazás 2017. december 5-én olasz közjegyzővel hitelesített másolatát. A másolat valóságát apostille-jal hitelesítették, és valamennyi iratot hiteles fordító fordította le olaszról bolgárra. A meghatalmazás konkrét (kifejezett) volt, és feljogosította a meghatalmazottat arra, hogy a felperes banknál vezetett számláján található összeggel rendelkezzen.
- 15 A bank állítása szerint MK minden egyes átutalási megbízásnál bemutatta a bank illetékes munkavállalójának a meghatalmazás másolatának eredeti példányát.
- 16 A bank visszautasítja a felperes azon állítását, hogy meglepődött, amikor 2018. február 6-án tájékoztatták a szóban forgó, meghatalmazott útján teljesített pénzáutalásokról. Ellenkezőleg, miután a felperesnek megmutatták a bankszámlája kivonatát, a bank munkavállalójának kérdésére, hogy ki adott megbízást a számlájáról indított átutalásokra, azt válaszolta, hogy azokat meghatalmazottja, MK adta. A felperes nyugodtan fogadta a neki adott tájékoztatást, és nyugodtan nézte át a meghatalmazás közjegyző által hitelesített másolatának azon eredeti példányát, amellyel MK azonosította magát.
- 17 Valamivel később, még aznap a felperes visszatért a bank bankfiókjába, azonban még mindig nem tájékoztatta a bank munkavállalóit az MK által megbízásba adott fizetési műveletekkel kapcsolatos szabálytalanságokról, hanem csupán a meghatalmazást kívánta visszavonni, amihez saját kezűleg fogalmazott meg egy kérelmet.

- 18 A felperes csak 2018. február 20-án jelezte szóban a bank egyik munkavállalójának, hogy probléma merült fel a folyószámlájáról átutalt összegekkel kapcsolatban, majd 2018. március 6-án írásbeli bejelentést tett a banknál.
- 19 A bank elismeri, hogy 2018. február 20-án megkérdezte az olasz közjegyzőtől, hogy a 2017. december 1-jei meghatalmazást szabályszerűen nyújtották-e és jegyezték-e be a nyilvántartásába, hogy a meghatalmazás közjegyző által hitelesített másolata ugyanolyan joghatással rendelkezik-e, mint maga a meghatalmazás, és hogy az ilyen másolatok elkészítése megfelel-e a szokásos gyakorlatnak, és elküldte a közjegyzőnek a meghatalmazás beszkenelt másolatát. A közjegyző röviden a következő választ adta: „A csatolt dokumentum HAMISÍTVÁNY. Ne használják fel.”
- 20 A bank 2018. február 27-én írásbeli kérelmet nyújtott be az Olasz Köztársaság helyettes ügyészéhez, aki aláírásával apostille útján hitelesítette a meghatalmazás szóban forgó, közjegyző által hitelesített másolatát. A monzai ügyészség megerősítette, hogy a vonatkozó apostille-t 2017. december 12-én állították ki, azaz hivatalosan megerősítette, hogy „a meghatalmazás másolatán található apostille érvényes”.
- 21 A bank az alábbi következtetésre jutott: 1) a benyújtott irat a meghatalmazás másolata volt, és nem maga a meghatalmazás, ezért nem tartalmazta a meghatalmazó aláírását; 2) az illetékes olasz hatóság az apostille útján megerősítette az iratokon szereplő aláírások és bélyegzők valódiságát, ami megerősítette a meghatalmazás másolatának közjegyző általi hitelesítését, azaz az irat valódiságát, ezért a meghatalmazás másolata felhasználható volt Bulgáriában; 3) a szóban forgó hat fizetési műveletet egy úgynevezett „vélelmezett hitelező” javára teljesítették, és a szerződésre vonatkozó általános szerződési feltételek ZZD 75. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett egyik rendelkezése szerint „[a] bank nem felel a meghatalmazás alapján kifizetett összegekért és azzal való rendelkezésért, ha a bankot írásban nem értesítették a meghatalmazás visszavonásáról, és ha az értesítés kézhezvételét megelőzően jóhiszeműen olyan személy részére fizetett ki összeget, aki egyértelműen jogosultnak tűnt az összeg átvételére”.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az irányelvet alkalmazni kell az alapügybeli jogvitában. Az irányelv célja a pénzforgalmi szolgáltatások tekintetében a belső piac létrehozása. Az irányelv (1) és (60) preambulumbekzdése szerint a Közösségen belüli belső határok az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának elősegítése során történő lebontásához e piac működésének összehangolására van szükség.
- 23 A Bíróság C-337/20.sz. ügyben hozott 2021. szeptember 2-i ítéletének 31. pontjában foglalt, az uniós jog helyes alkalmazása tekintetében a nemzeti

bíróságok számára kötelező megállapítások szerint „valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi. Valamely uniós jogi rendelkezés értelmezése szempontjából annak keletkezése is relevánsnak bizonyulhat.”

- 24 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy ezen ítélet 41. pontja pontosítja, hogy a 2007/64 irányelv „Teljes harmonizáció” című 86. cikke úgy rendelkezik, hogy „[az említett irányelv több felsorolt rendelkezésének] a sérelme nélkül, amennyiben ez az irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok az ezen irányelvben meghatározottakon kívüli rendelkezéseket nem tarthatnak fenn és nem fogadhatnak el”. A Bíróság ugyanezen pontban kimondja, hogy „[u]gyanezen irányelv 58., 59. és 60. cikke nem szerepel azon rendelkezések között, amelyek végrehajtását illetően a 86. cikk mozgásteret biztosít a tagállamoknak”.
- 25 Az ítélet 45. pontja kimondja, hogy „[m]árpedig a nem engedélyezett vagy hibásan teljesített műveletekért fennálló felelősség [...] irányelv által bevezetett harmonizált rendszerét csak akkor lehet a nemzeti jogban előírt, ugyanazon tényeken és jogalapon nyugvó alternatív felelősségi rendszerrel kiegészíteni [ha] az nem sérti az így harmonizált rendszert, és nem érinti hátrányosan [...] [az] irányelv céljait és hatékony érvényesülését”.
- 26 A hivatkozott ítélet 67. pontja szerint [m]árpedig [...] ha az alkalmazandó nemzeti jog előírja, a pénzforgalmi szolgáltató kötelezhető a fizetési művelet teljesítése során tanúsított gondatlansága következményeinek viselésére, különösen akkor, ha nem ellenőrizte, hogy e műveletet valóban engedélyezte-e a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője, amennyiben az ilyen gondatlanság kárt okozott egy [...] harmadik személynek [...]”.
- 27 A ZZZ 75. cikkének (2) bekezdése szabályozza a vélelmezett hitelezővel szembeni teljesítés jogintézményét, amely szerint az adós mentesül a kötelezettség alól, ha jóhiszeműen teljesített egy kötelezettséget egy olyan személlyel szemben, aki egyértelműen jogosultnak tűnik a teljesítés elfogadására.
- 28 Ha a nemzeti bíróság a szöveg alapján pusztán nyelvtani értelmezést alkalmazna, és nem az irányelvben nem engedélyezett fizetési művelet esetében a pénzforgalmi szolgáltató felelősség alóli mentesülésére előírt okok teleologikus, logikai és rendszertani értelmezését – azaz a fizető félnek a nem engedélyezett műveletekkel összefüggő kárt család módon, vagy az 56. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségével kapcsolatban súlyos gondatlansággal eljárva vagy azokat szándékosan nem teljesítve kellett okoznia –, olyan helyzetek merülnének fel, amelyekben a pénzforgalmi szolgáltató, noha jóhiszeműen (jó kereskedő gondosságával) járt el, teljes mértékben felelne a teljesített nem engedélyezett fizetési műveletért.

- 29 Ebben az esetben a felelősség alóli mentesüléshez a pénzforgalmi szolgáltatónak bizonyítania kell a fizető fél súlyos véttségét, akinek szándékosan (beleértve a csalárd szándékot is) vagy súlyos gondatlansággal kellett eljárnia.
- 30 Ugyanakkor az ítélkezési gyakorlatból ismertek olyan esetek, amelyekben a pénzforgalmi szolgáltató jóhiszeműen járt el (a jó kereskedő magasabb szintű gondossági kötelezettségének betartásával, amelynek teljesítéséhez a kár elhárítása érdekében minden tudományos, műszaki, kereskedelmi és a helyes kereskedelmi gyakorlatnak megfelelő feltételt megteremtett), azonban a fizető felet annak ellenére érte kár, hogy nem súlyosan vétkes módon (szándékosan, súlyosan gondatlanul vagy csalárd módon) járt el.
- 31 Pontosan ilyen esetekben a nem engedélyezett fizetési művelet esetében a pénzforgalmi szolgáltatót terhelné felelősség, ha nem tudja bizonyítani a fizető fél vétkes, jogellenes eljárását.
- 32 Ennek következtében a pénzforgalmi szolgáltatót jelentős vagyonszűkülés veszélye fenyegetné, noha jóhiszeműen járt el, azaz megtett minden szükséges, a jogi követelményeknek és a helyes kereskedelmi gyakorlatnak megfelelő intézkedést.
- 33 Ebben az összefüggésben a jóhiszeműen eljáró pénzforgalmi szolgáltatók üzleti tevékenységük során pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásakor még a leghétköznapibb helyzetekben is rendkívüli óvatossággal járnának el. Ez a kifizetési eljárás elhúzódásához vagy a beszédési, illetve fizetési megbízások teljesítésének megtagadásához vezetne a formálisan (külsőleg) megfelelő fizetési eszközök esetében, ami ellentétes lenne az irányelvnek a szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának előmozdítására irányuló céljával.
- 34 Tekintettel az irányelv 86. cikkében foglalt követelményekre, a kérdést előterjesztő bíróságban az a kérdés merül fel, hogy a nemzeti jog, különösen a ZZD 75. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabályozás alkalmazható-e, ha a pénzforgalmi szolgáltató jóhiszeműen járt el, és a neki bemutatott fizetési eszköz formailag (külsőleg) megfelelőnek tekinthető.
- 35 A kérdést előterjesztő bíróság nemzetközi megkereséséből kiderült, hogy az olasz jog alapján a közjegyzők hitelesíthetik a meghatalmazások másolatait, és a közjegyző aláírással, pecséttel és arra vonatkozó hivatalos hitelesítési nyilatkozatot tartalmazó (a bíróság számára érdemi bizonyító erővel bíró) nyilatkozattal hitelesíti a másolatot, hogy a másolatok megfelelnek az eredeti példány tartalmával („megegyeznek az eredeti okirattal”). A bolgár jog is rendelkezik ilyen közjegyzői hitelesítésről.
- 36 A bank előadja, hogy az alapeljárásban bemutatott okirat (meghatalmazás) az eredeti meghatalmazás a meghatalmazó, azaz a felperes közjegyző által hitelesített aláírását tartalmazó másolata, amely hitelesítést az illetékes olasz közjegyző végzett el, és azt a körülményt, hogy a másolat megfelel az eredeti példánynak, e közjegyző erősítette meg.

- 37 A közjegyző által hitelesített meghatalmazás eredeti példányáról készült másolat valóságát az Olasz Köztársaság illetékes hatósága, nevezetesen az ügyészhelyettes a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről szóló 1961. évi hágai egyezmény szabályainak megfelelően apostille kiállításával igazolta.
- 38 Az egyezmény 2. cikkének második mondata szerint az okirat valóságának apostille útján történő megerősítése kiterjed az aláírás valóságára, és arra, hogy az okiratot aláíró személy milyen minőségben járt el.
- 39 A magát a felperes meghatalmazottjának kiadó személy éppen ezen okirat (a közjegyző által hitelesített meghatalmazás másolatának apostille-jal ellátott eredeti példánya) felhasználásával rendelkezett a számlatulajdonos nevében harmadik személyek javára.
- 40 Mivel ez a meghatalmazás feljogosítja a meghatalmazottat arra, hogy a fizető fél nevében rendelkezzen, ez az irat az irányelv 4. cikkének 23. pontja értelmében vett „fizetési eszköznek” minősülhet, mivel az a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által a fizetési megbízás megadására alkalmazott eljárás részét képezi.
- 41 Az irányelv 54. cikkének (1) bekezdése szerint a fizetési műveletre a fizető fél azon jóváhagyása alapján kell, hogy sor kerüljön, amellyel a fizetési művelet engedélyezi, és e jóváhagyás a fizetési megbízásban foglalt akaratnyilvánítás szerzőségének bizonyítását feltételezi (az okirat úgynevezett formális bizonyító ereje). Ez a fizetési művelet hitelesítésének megállapításához kapcsolódik (a hitelesítés az az eljárás, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltató ellenőrizze valamely konkrét fizetési eszköz használatát, beleértve annak személyes biztonsági elemeit). Az irányelv 59. cikke szerint a pénzforgalmi szolgáltatót terheli az annak bizonyítására irányuló eljárási kötelezettség (bizonyítási teher), hogy a fizetési művelet hitelesítésére sor került.
- 42 Ebben az összefüggésben, ha a pénzforgalmi szolgáltató hitelesítette a fizetési eszközt (a szóban forgó meghatalmazás helyességét, amely alapján a felperes számláján található összeggel rendelkeztek), akkor a fizető fél (akinek nevében a meghatalmazott a folyószámla-tulajdonos jogaira közvetlen hatást gyakorlóan rendelkeznek) hozzájárulása bizonyított lenne, a teljesített fizetési műveleteket pedig az irányelv 54. cikke értelmében engedélyeznék.